

- 1° ZO 5 2^e ZONDAG NA PASEN, Beloken Pasen 2° kl, W,
10:00 Hoogmis met kort lof
- 2° ZO 12 3^e ZONDAG NA PASEN, 2° kl, W,
10:00 Hoogmis
- 3° ZO 19 4^e ZONDAG NA PASEN, 2° kl, W,
10:00 Hoogmis
- 4° ZO 26 5^e ZONDAG NA PASEN, 2° kl, W,
10:00 Hoogmis
- DO 30 FEEST van O.L.Heer HEMELVAART, 1° kl, W,
10:00 Hoogmis met kort lof

HET LEVEND WATER

Verzadigende bron

Meermaals heeft Jezus gezegd dat Hij een bron van levend water is voor allen die in Hem geloven. Hij heeft allen uitgenodigd tot deze bron te komen. Want, zoals Hij het tot de Samaritaanse zegde, „wie van het water drinkt dat Ik hem zal geven, krijgt in eeuwigheid geen dorst meer“ (Jo. 4, 13). Doch in het laatste Jaar van zijn openbaar optreden, ter gelegenheid van het loofhuttenfeest, heeft Hij tot de menigte in de tempel plechtiger dan ooit zijn uitnodiging gericht om aan zijn bron haar dorst te stillen. Te midden der schare staande riep Hij luid: „Als iemand dorst heeft, hij kome tot Mij; wie in Mij gelooft, hij drinke. Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien“ (Jo. 7, 37-38).

De dorst waarover Jezus het hier heeft is de dorst naar waarheid, naar gerechtigheid, de dorst naar vrede en waar geluk. Het is vooral de dorst naar God, de nood aan God, het levendig en gloedvolle verlangen naar Hem. Al wie gepoogd heeft zijn dorst te lessen aan de dingen van deze wereld heeft ondervonden dat zij daartoe ontoereikend zijn. Wanneer zij hem een druppel waarheid, gerechtigheid, vrede en vreugde hebben geschonken, dan lieten zij hem niettemin nog dorstiger dan voorheen. Zo heeft hij leren inzien dat God alleen de bron is waar hij verzadiging kan vinden. Maar van welk water zeide Jezus dat Hij de bron is, waaraan Hij iedereen wil doen drinken? 't Is het levend water van de genade. Dat alleen vermag onze dorst naar het oneindige te stillen. Daar de genade ons aan Gods natuur deelachtig maakt, laat zij ons toe in innige betrekking met God te treden en samen te leven met de H. Drievuldigheid, die in onze ziel woont. Zij opent ons, in één woord, de deur naar de vertrouwelijkheid met God.

De H. Chrysostomus leert ergens: "Is de genade van de H. Geest in een ziel binnen gedrongen en heeft zij vastheid erin verworven, dan borrelt zij krachtiger op dan welke andere bron ook. Zij valt niet stil; zij droogt nooit uit; zij geraakt niet uitgeput. Om deze onuitputtelijke en deze nooit falende activiteit te betekenen noemt de Verlosser haar bron en stortvloed. Hij noemt haar opborrelend water om haar kracht en haar, dadendrang te doen kennen."

De kracht van de genade is zo groot, dat zij bekwaam is de ziel in God te storten, haar tot vertrouwelijkheid en innige vereniging met God te leiden, eerst hier op aarde door geloof en liefde, nadien in de hemel door de zaligmakende aanschouwing.